

κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτοκείων. Ὁψέποτε δὲ ἤθελε κατευθῆναι ὁ Πρίγκιψ τῆς Βαυαρίας Ὄθων χωρὶς νὰ ἔχη κατευθεῖαν καὶ γνησίον ἀπόγονον, τὸ διάδημα τῆς Ἑλλάδος θάβη μεταβῇ εἰς τὸν νεώτερον αὐτοῦ ἀδελφόν καὶ τοὺς διαδόχους τοὺς κατευθεῖαν καὶ γνησίους ἀπογόνους ἐκείνου κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτοκείων. Κακείνου δὲ τοῦ Πρίγκιπος ἀποβιώσαντος ὡσπύτως χωρὶς γνησίου καὶ κατευθεῖαν διαδόχου, τὸ διάδημα τῆς Ἑλλάδος θέλει μεταβῇ εἰς τὸν ἄλλον νεώτερον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς ἀπ' εὐθείας κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτοκείων. Οὐδέποτε δὲ δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας τὸ τε διάδημα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ τῆς Βαυαρίας.

9. Ἡ νόμιμος ἡλικία τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὄθωνος, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, προσδιορίζεται εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν θέλει συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν αὐτοῦ ἔτος, τούτεστιν εἰς τὴν α' τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1835 ἔτους.

10. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀρηλικιότητος τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὄθωνος, Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τὰ τῆς κυριαρχίας αὐτοῦ δίκαια θέλει μετέρχεσθαι, καθ' ὅλην των τὴν ἑκτασιν, βασιλικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τριῶν συμβούλων, οἵτινες θέλουσι διορισθῇ παρὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

11. Ὁ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιψ Ὄθων θέλει διαφυλάξει ἀκεραίαν τὴν κυριότητα τοῦ ἐν τῇ Βαυαρίᾳ κλήρου του. Ὁ δὲ Μεγαλειστάτος τῆς Βαυαρίας Βασιλεὺς ὑποχρεοῦται πρὸς τούτους νὰ ἐπαρκῇ, καθόσον ἐξήρτηται ἀπὸ αὐτὸν, εἰς τὰ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐωσότου προσδιορισθῇ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον πρὸς τὸν εἰς τὸ διάδημα.

12. Κατὰ τὰ ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1830 ὁρισμένα, ὁ Μεγαλειστάτος Αὐτοκράτωρ πρὸς τῶν Ῥωσίων ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγυηθῇ, καὶ οἱ Μεγαλειστάτοι Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσιν, ὁ μὲν ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ὁ δὲ ἀπὸ τὰ Συνέδρια, τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἐγγυηθῶσι δάνειον, τὸ ὅποιον ἤθελε συμφωνηθῇ παρὰ τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὄθωνος, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ἐξῆς συμφωνίας.

α'. Τὸ κεφάλαιον τοῦ συμφωνηθησομένου δανείου ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ 60,000,000 Φράγκα.

β'. Τὸ εἰρημένον δάνειον θέλει γένῃ κατὰ μερίδας, ἐξ εἰκοσι ἐκατομμυρίων Φράγκων ἐκάστην.

γ'. Δὲν θέλει γένῃ καταρχὰς εἰμὴ τὸ τῆς πρώτης μερίδος δάνειον, αἱ δὲ τρεῖς Αὐλαὶ ἀναδέχονται τὴν εὐθύνην, τοῦ τριτημορίου ἐκάστη, τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς εἰρημένης μερίδος.

δ'. Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη μερὶς τοῦ εἰρημένου δανείου εἰμ-ποροῦν ὡσπύτως νὰ ἐξαργυρώνωνται, κατὰ τὰς χρεῖας τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, προηγουμένης ὁμῶς τῆς συμφωνίας τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

ε'. Ὅποτεν ἤθελον λαμβάνεσθαι ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη μερὶς τοῦ εἰρημένου δανείου, κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρημένης συμφωνίας, αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουσι γίνεσθαι ὑπεύθυνοι, ἐκάστη τοῦ τριτημορίου, τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ τε τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δύο τούτων μερίδων, καθὼς καὶ τῆς πρώτης.

ς'. Θέλει εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὸν κυριάρχην τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἔθνος, νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν τοῦ δανείου μερίδων, πᾶς ὅποιος θέλουσιν ἐγγυηθῇ αἱ τρεῖς Αὐλαί, τὰς

πρώτας προόδους τῆς Πολιτείας, οὕτως, ὥστε αἱ παρούσαι εἰσπράξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου θέλουσι διδασθαι, κατ' ἀρχὰς ὅλαι, εἰς πληρωμὴν τῶν εἰρημένων τόκων καὶ κεφαλαίου, καὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλο τι πρὶν ἢ ἐξασφαλισθῶσιν ὀλοτελῶς διὰ τὸν παρόντα ἐνιαυτὸν αἱ εἰς λογαριασμὸν τῶν μερίδων τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν γενομένου δανείου πληρωμαί. Οἱ δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι διπλωματικοὶ Πρέσβεις τῶν τριῶν Αὐλῶν θέλουσι προαταχθῇ κατ' ἐξαιρετὸν τρόπον νὰ ἐπαγροπνῶσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελευταίας ταύτης συμφωνίας.

13. Ἐὰν ἤθελον ἀποφασισθῇ χρηματικὴ τις ἀποζημίωσις πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύρταν ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν τριῶν Αὐλῶν ἐπιχειρηθεισῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης θέλει πληρωθῇ χωριστὰ ἀπὸ τοῦ δανείου, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

14. Ὁ Μεγαλειστάτος τῆς Βαυαρίας Βασιλεὺς θέλει χορηγήσει τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα, συλλέξας ἐν τῇ Βαυαρίᾳ στράτευμα, τὸ ὅποιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς 3,500 ἄνδρας, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὑπηρεσίαν του, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον θέλει ὀπλισθῇ, συσκευασθῇ καὶ πληρωθῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ θέλει σταλῇ ἐκεῖ ὅσον τάχιστα, διὰ ν' ἀντικατασταθῇ ἀντὶ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων. Ταῦτα δὲ θέλουσι μείνει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως διόλου εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νέου Βασιλέως, μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου στρατιωτικοῦ σώματος. Ἄμα δὲ αὐτὸ φθάσῃ, θέλουσιν ἀναχωρήσει καὶ εὐκαιρώσει ὅλα διὰ μιᾶς τὴν χώραν τῆς Ἑλλάδος.

15. Ὁ Μεγαλειστάτος τῆς Βαυαρίας Βασιλεὺς θέλει βοηθήσει ὡσπύτως τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα, ἐπιτρέπων εἰς τινὰς Βαυαρὺς ἀξιωματικούς νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὀργανίσωσι τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις.

16. Ὡς ἔχιστα, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συνθήκης, οἱ τρεῖς σύμβουλοι, μετὰ τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ συνοδεύσῃ τὸν Πρίγκιπα Ὄθωνα ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, διὰ νὰ συγκροτηθῇ ἐξ αὐτῶν ἡ βασιλικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, θέλουσιν ἀναχωρήσει εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, θέλουσιν ἀναλάβει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπιτροπικῶν καθηκόντων, καὶ θέλουσι προπαρασκευάσει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κυριάρχου, ὅστις καὶ αὐτὸς θέλει ἀπελθεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον τάχιστα.

17. Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουσιν ἀναγγεῖλαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, διὰ κοινῆς διακηρύξεως, τὴν ὁποίαν ἕκαμον ἐκλογὴν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὄθωνος, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλουσι χορηγήσει εἰς τὴν βασιλικὴν ἐπιτροπὴν ὅλην τὴν δύναμιν, ἥτις θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ αὐτάς.

18. Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ θέλουσιν ἀλλοτρίῃ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς, ἐν Λονδίνῳ εἰς ἐξ ἐβδομάδας, ἢ, ἂν δυνατόν, καὶ προτύτερα.

Εἰς πίστιν τούτων ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν οἱ ἐκαστέρων Πληρεξούσιοι, καὶ ἐσφράγισαν αὐτὴν μετὰ τὰ σύμβολα αὐτῶν. Ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ τὴν 7 ἡμέραν τοῦ Μαΐου τοῦ 1832 σωτηρίου ἔτους.

Ἰπὲρ τῶν, ΠΑΛΑΜΕΡΙΣΤΩΝ, ΤΑΚΑΚΙΡΑΝΛΟΣ, ΔΕΙΒΗΝ, ΜΑΤΟΥΣΚΕΙΠΤΣ, Α. ΟΥΡΣΕΙΠΤΟΣ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

θεραπεύσῃ τὰ δεινὰ, ὅσα ἐδάρυναν πρὸ πολλοῦ τὸν λαόν· νὰ διακόψῃ τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, ἐμετρίασε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βιαίου ἐκείνου συστήματος. Ἐπειδὴ μάλιστα αἱ χρεῖαι τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς ἀπαίτουσαν ἐξ ἀνάγκης τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, μὴ ἐπὶ πόρτισε τὴν σύνταξιν του. Τὸ μεταρρυθμιστικὸν περὶ τούτου σχέδιον, ἐγκρίθη παρ' αὐτῆς, παρεπέμφθη πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Γερουσίαν. Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ δώσω λόγον, διατί τὸ συμβούλιον ἐκεῖνο ἠμέλησε παντελῶς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιλομένην συνέργειαν εἰς ἀνθρώπων τῶν κατὰ νόμον ὀργανισμένων Δικαστηρίων.

Ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας ταύτης πολλοὶ φυλακωμένοι γενάζουν εἰς τὸ σκότος τῶν εἰρητῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν φυλακῶν φωνάζουν, ἐξαιτούμενοι ματαίως δικαιοσύνην· τόσαι ὑποθέσεις μένουσιν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων· πολλὰ καὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν περιμένουσιν πρὸ ἐτῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς δικαιοσύνης, καταντᾷ ἀδύνατον νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ δίκαιον πέρας των. Πλήθος ἀσφαλιστικῶν μέτρων, καὶ μάλιστα μεσεγγύων ἀφαيروῦσιν ἀδίκως ὅσας ὠφελείας ὁ νόμος ἀπονέμει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκάστου· ἐν συντομίᾳ, ὁ δρόμος τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης διεκόπη ἐναντίον τῆς θελήσεως καὶ προθυμίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ συναλλάγματα τῶν πολιτῶν, ἐξ αἰτίας τούτου, νεκρώνονται καθ' ἡμέραν περισσότερο, καὶ φέρουν αἰσθητὰς ζημίας.

Εἰς τὴν Σ. Συνέλευσιν ἀπόκειται ν' ἀναπαύσῃ τὰς χρεῖας ἐκάστου, νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀδικουμένων, νὰ ἀνορθώσῃ τὴν παρημελημένην δικαστικὴν τάξιν, καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν τῷ μέσῳ πάντων τὴν δικαιοσύνην, ἥτις εἶναι ψυχὴ πάσης τακτικῆς κοινωνίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Αὐγούστου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 26 Αὐγούστου.

Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὴν μεταξὺ τῆς τριττῆς Συμμαχίας καὶ τοῦ Μ. Βασιλέως τῆς Βαυαρίας συνθήκην τῆς 7 Μαΐου (25 Ἀπριλίου) 1832 περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἀναβάσεως τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὁθωνος. Προθυμούμενοι δὲ νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τοῦ πολλοῦ λόγου ἄξιον τοῦτο ἔγγραφον, δανεισθένον ἐκ τοῦ Γάλλου Ταχυδρόμου, ἀπέχομεν τοῦ νὰ ἐγνηθῶμεν περὶ τοῦ κύρους καὶ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενων.

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συνθήκη μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἀφ' ἑτέρου, κυρωθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 7 Μαΐου 1832, καὶ ἐμφανισθεῖσα εἰς τὰ δύο Συνέδρια τῆς Βουλῆς τῆς Ἀγγλίας κατὰ διαταγὴν τῆς Βρ. Α. Μ.

Αἱ Αὐλαὶ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσίας, μετερχόμεναι τὴν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς αὐτὰς δοθεῖσαν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκλέξωσι τὸν κυριάρχην τοῦ τύπου ἐκείνου ἀνυψθέντος εἰς τὴν τάξιν αὐτοκράτορος (indépendant) πολιτείας, καὶ θέλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν νέον δείγμα τῶν φιλικῶν αὐτῶν προαιρέσεων, διὰ τῆς ἐκλογῆς Πρίγκιπος κα-

ταγομένου ἐξ οἴκου βασιλικοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ φιλία καὶ συγγένεια δὲν εἴμπορουν, νὰ μὴ εἶναι ἐπωφελεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἡζυωμένου ἤδη τῆς παρ' αὐτῆς τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀπεφάσισαν αἱ τρεῖς Σύμμαχοι Αὐλαὶ νὰ προσφέρωσι τὸ διάδημα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας εἰς τὸν Πρίγκιπα τῆς Βαυαρίας Φριδέρικον Ὁθωνα, δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, πάλιν, καθὼ ἐπίτροπος τοῦ εἰρημένου Πρίγκιπος Ὁθωνος ἐπὶ τῆς ἀφηλικιότητός του, συμμορφούμενος μὲ τοὺς σκοποὺς τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ ἀξίως διατιμῶν τὰ αἶτια, τὰ ὁποῖα τὰς παρεκίνησαν νὰ στήσωσι τὴν ἐκλογὴν των εἰς ἕνα Πρίγκιπα τοῦ οἴκου του, ἔκρινε νὰ δεχθῇ τὸ διάδημα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν δεῦτερον αὐτοῦ υἱὸν τὸν Πρίγκιπα τῆς Βαυαρίας Φριδέρικον Ὁθωνα. Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης, καὶ διὰ νὰ συνεννοηθῶσι περὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαιτούμενων συμβάσεων, οἱ Μεγαλειότατοι, ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσιῶν ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀφ' ἑτέρου, διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους των, κτλ.

Ἄρθρον 1. Αἱ Αὐλαὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσίας, κατὰ τὰς ἐπιτρεψάντος εἰς αὐτὰς πρὸ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, προσφέρουσι τὴν διαδοχικὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Πρίγκιπα τῆς Βαυαρίας Φριδέρικον Ὁθωνα.

2. Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, πράττων ἐν ὀνόματι τοῦ εἰρημένου ἀφηλικῆς υἱοῦ του, δέχεται δι' αὐτὸν τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἐξῆς ὀριζόμενας συμφωνίας.

3. Ὁ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιψ Ὁθων θέλει φέρεи τὴν ἐπίκλησιν Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ Ἑλλὰς, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὁθωνος, καὶ ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν τριῶν Αὐλῶν, θέλει σχηματίσει μοναρχικὴν καὶ αὐτοκρατῆ Πολιτείαν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ τὰς εἰρημέναις Αὐλῶν τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830 ὑπογραφέντος, καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν παραδεχθέντος Πρωτοκόλλου.

5. Τὰ ὅρια τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας θέλουν εἶναι τοιαῦτα, ὅποια ὀριστικῶς προσδιορισθῶσιν ἀπὸ τὰς διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποίας νεωστὶ ἐπεχείρισαν πρὸς τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν αἱ Αὐλαὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1831.

6. Ἀποφασίσασαι πρὸ πάντων αἱ τρεῖς Αὐλαὶ νὰ μεταβάλωσι τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 εἰς ὀριστικὴν συνθήκην, εὐθὺς ὡς τελειώσωσιν αἱ περὶ τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις, καὶ νὰ ἀνγκυλώσωσι τὴν συνθήκην ταύτην εἰς ὅλας τὰς πολιτείας, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι σχέσεις, συμφωνεῖται διὰ τῆς παρούσης, ὅτι θελουσιν ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, καὶ ὅτι ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλει κατασταθῇ συμμετοχὸς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκης.

7. Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουσι μεταχειρισθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν ὅλην των τὴν ἐπιρροήν, διὰ νὰ κήλωσιν ὥστε ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιψ Ὁθων, ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, παρὰ πάντων τῶν ἡγεμόνων καὶ πολιτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι σχέσεις.

8. Ἡ Βασιλικὴ ἀξία καὶ τὸ διάδημα εἶναι διαδοχικὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ θελουσι μεταβαίνει εἰς τοὺς κατευθεῖαν καὶ γνησίους κληρονόμους τοῦ τῆς Βαυαρίας Πρίγκιπος Ὁθω-

γαρ τὸς τῶν Δικαστηρίων εἰσαῖε πλήρεις μεταβολάς καὶ παρὰ τὸς νόμους ἀλλοιώσεις, ἐναντίας τῶν ῥητῶν διατάξεων τοῦ πρώτου, τὰς ὁποίας ἡ κυριαρχικὴ ἐκείνη ἀρχὴ εἶχεν ἐπικυρώσει, καὶ διατάζει ἀμεταθέτους.

Κατὰ τὰς ἀλλοιώσεις ταύτας ἡ δημοσιότης ἡρπάγη ἀπὸ τῶν Δικαστηρίων· ἡ ψῆφος ἀφαιρέθη ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῶν Δικαστῶν· οἱ νόμιμοι βαρῆμοι τῆς δικαιοδοσίας ἀνετράπησαν αὐτομάτως· ἡ πολὺτιμος τῶν Δικαστηρίων ἀνεξαρτησία δὲν ἔσβησεν οὐδὲ τ' ὄνομα· μὲ ἓνα λόγον ἡ δικαιοσύνη ἔπεσεν αὐτομάτως τῆς πολιτικῆς τῆς ἐξουσίας, καὶ ἡ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ, ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν πολιτῶν ἔγειναν ἔρμαιον τῶν δυνατῶν τῆς ἡμέρας, καὶ αὐτῶν τῶν εὐαγῶγων τῆς αὐθαιρεσίας ὁπαδῶν.

Ἡ ἐγκληματικὴ διαδικασία, ἔργον τοῦ Πανελληνίου, καὶ ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὴν Κυριάρχην Συνέλευσιν, ἀπεσβέσθη ἀπὸ τοὺς κώδικας τῶν νόμων τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ ψιλοῦ διατάγματος οἱ ἄπιστοι ἐκεῖνοι σύμβουλοι ἀνήγειραν ἐπὶ τῶν ἐρείπιων αὐτῆς ἄλλην, τὴν ὁποίαν πολλοὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ ὀνομάσουν ἀξίαν τοῦ Δράκοντος.

Ποῖον ἦτον τὸ πνεῦμα ταύτης; τὸ φιλάνθρωπον ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον πρεσβεύει παντοῦ ἡ εὐνομία, ὅτι «Παρὰ νὰ καταδικασθῇ ἓνας ἄθως, εἶναι προτιμότερον ν' ἀπολυθοῖν πολλοὶ πταῖςαι» τὸ διεδέχθη ἡ φιλύποπος δυσπιστία, ἥτις παρακολοῦθεῖ παντοῦ τὴν παρὰ νόμον ἡρπαγμένην ἐξουσίαν· οἱ ἐξετασταὶ τῶν Δικαστηρίων μετεμορφώθησαν εἰς τόσους πολυθιμάτους Ἀργούς, τῶν ὁποίων ἕκαστος τῶν πολλῶν ὀφθαλμῶν ἔβλεπεν ὅχι ὀλίγα ἐγκλήματα.

Αὐτὴ ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποπτευομένων πταισμάτων ἡ ἐγκλημαμάτων παρεδόθη προηγουμένως κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀσυνόμους, πληροῦντας ἔργα δημοσίας συνηγορίας· μ' ἄλλους λόγους τὴν δικαιοσύνην, τὴν ὁποίαν οἱ μὲν ποιηταὶ ὕμνησάν ὡς θυγατέρα τοῦ οὐρανοῦ, οἱ δὲ φιλόσοφοι ἐλάτρευσαν ὡς δέσποιναν τῶν ἀρετῶν, ὁ νέος νόμος τὴν μετεβαλὲν εἰς ἀδελφὴν τῆς Ἀσυνομίας.

Γενικὴ ἀρχὴ τῆς ἐγκληματικῆς νομοθεσίας διατάσσει ὅτι, «ὅπου σιωπᾷ ὁ νόμος, ἐγκλημα δὲν ὑπάρχει», ἡγοῦν κάμμία πράξις, κάμμία παρὰ νόμον ἡρπαγμένη δὲν λογίζεται ἐγκλημα, ἂν δὲν παραβῇ νόμον θετὸν ἤδη δημοσιευμένον. Ἀλλὰ ποῦ καὶ πότε ὑπῆρχαν οἱ ποινικοὶ νόμοι, κατὰ τοὺς ὁποίους καταδιώκοντο καὶ τιμωροῦντο τόσον βαρέως οἱ ἐγκαλούμενοι;

Ματαίως τὸ Πανελλήνιον εἶχεν ἐξαιτηθῇ πολλάκις ποινικὸν κώδικα· ἡ Κυβέρνησις τὸν ὑπεσχέθη μὲν ῥητῶς εἰς τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1828 ψήφισμα τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· ἀλλ' οἱ ἐπίβουλοι ἐκεῖνοι σύμβουλοι ἐματταίωσαν καὶ ἐκεῖνου τὰς δικίας εὐχὰς καὶ ταύτης τὴν προθυμίαν, καὶ ἀντὶ νόμων παρέδωκαν ὡς κώδικα τὴν γνώμην τῶν μεταθετῶν δικαστῶν.

Τοιαύτη ἦτον ἡ ἐγκληματικὴ νομοθεσία. Ἡ Ἀσυνομία μετήρχετο τὰ πρῶτα ἔργα τῆς δημοσίας συνηγορίας· ὑποτέλεις γραμματεῖς ἀνεπλήρωναν τοὺς ἐξεταστικούς δικαστάς· ἐξηρημαμένοι δὲ δικασταί, τῶν ὁποίων μάλιστα εἰς μόνος εἶχε δικαίωμα ψήφου, ἔκριναν τοὺς λεγομένους ἐλευθέρους πολίτας, ἐφχρυσίζοντες ἀντὶ τοῦ νόμου τὸ δοκοῦν, ἡ μ' ἄλλους λόγους τὴν θέλησιν των· ἰδοὺ πῶς ἀπεφασίζετο ἡ τύχη ἐκάστου.

Ἀλλὰ μήπως ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἦτον ἐπιεικεστέρα; Γοργίτης εἰς τὸν δρόμον τῶν δικῶν, καὶ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα, τοῦτο εἶναι τὸ καθολικὸν καὶ θεμελιῶδες ἀξίωμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ εὐρύχωρον διαδικαστικὸν οἰκονομημα. Ἀντὶ τούτου τί ἀπνέτωμεν εἰς τὸ αὐθαίρετον ἔργον, περὶ οὗ

ὁ λόγος; εἰς ἕκαστον βῆμα ἀδιάκοπα προσκόμματα, εἰς ἕκαστην δικογραφικὴν πρᾶξιν ἀπροσδοκῆτους βραδύτητας· ἕκαστον δὲ τούτων, καταδαπανῶν ἀνωφελῶς τὸν πολὺτιμον καιρὸν καὶ δικαστῶν καὶ δικαζομένων, καταβαρύνει τοὺς δευτέρους μὲ ἀνοικονόμητα ἔξοδα.

Ἄν μετρήσωμεν καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν βαθμῶν τῆς δικαιοδοσίας· ἂν προσθέσωμεν καὶ τὰς ἀναθεωρήσεις καὶ μεταρρυθμίσεις ἐκάστου Δικαστηρίου· ἂν συμπεριλάβωμεν μάλιστα καὶ τὰ προδικαστικὰ ζητήματα, ὅσα δύνανται νὰ παρεμπέσουν, τότε μία καὶ ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις ὑπόκειται νὰ δικασθῇ ἀντὶ τεσσάρων δώδεκα φορᾶς· τότε ἐξ αἰτίας μόνης τῆς αὐξήσεως τῶν δικαιοδοτικῶν βαθμῶν, τριπλασιάζουν καὶ αἱ χρονотριβαὶ καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ταῦτα ἐβασάνιζαν τόσον καιρὸν καὶ ἐκρατοῦσαν τοὺς δικαζομένους μετεώρους καὶ ἀμφιβόλους διὰ τὴν τύχην τῶν ἰδίων τῶν κτημάτων καὶ συμφερόντων· διὰ ταῦτα πολλὰ ὑποθέσεις περιμένουν ἀκόμη ἐτὶ ὁλόκληρα τὴν ἀπόφασιν τῆς δικαιοσύνης· ἐξ αἰτίας τούτων ἐγεννήθησαν πολλάκις δικαστικὰ μόνον ἔξοδα διπλᾶ ἢ καὶ τριπλᾶ ἀπ' ὅσον ἀξίζει ἡ εἰσέτι ἀδίκαστος ὑπόθεσις.

Εἶναι ἀρὰ γε ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσω καὶ περὶ τῶν διαβοήτων ἐκείνων ἐπιτροπῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιδέξις τῆς πολιτικῆς γλῶσσαι ἐπροσπάθησε νὰ καλύψῃ ὑπὸ τὸ εὐφημότερον ὄνομα τῶν ἐξαιρετικῶν Δικαστηρίων; Ἐξετάζων τις τὸν ὀργανισμόν, τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, δὲν σφάλλει νὰ τὰ ὀνομάσῃ καταδικαστήρια· ἐδῶ οἱ τολμηροὶ νομοθέται δὲν εὐχαριστήθησαν οὐδὲ εἰς ἐιδικὰ Δικαστήρια ἐφύλαξαν εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὀργανίξῃ, ὅποτε ἡ χρεια τῆς ἀνησυχου πολιτικῆς τῆς τὸ ἐκκλοῦσε, προσωπικὰς ἐπιτροπὰς ἐναντίον ἐκάστου θύματος, τὸ ὁποῖον αἱ ἀκρίβητοι ὑποψίαι τῆς παρέδιδαν εἰς ἐγκληματικὴν καταδίωξιν.

Τῶν κατὰ χρηστικῶς ὀνομασθέντων ἐξαιρετικῶν ἐκείνων Δικαστηρίων τὴν βαρὴν καὶ ἀδυσώπητον καταδίκην ἐξέδωκαν αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ὑψηλῆς Συμμεχίης εἰς ἓν τῶν τελευταίων Πρωτοκόλλων. Οἱ ὀλίγοι, ἀλλ' ἰσχυροὶ ἐκεῖνοι λόγοι δὲν εἶναι γεννήματα οὔτε θερμῶν κεφαλῶν, οὔτε ἐνθουσιῶντων φίλων ἀμέτρου ἐλευθερίας· αὐτοὶ οἱ ὑπερχασπισταὶ τῶν κραταιότερων θρόνων τοὺς ἐστάθμισαν εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς βαθείας συνέσεως, ἥτις συνοδεύει τὰς σκεψαὶς τῶν ὑψηλῶν συμβουλίων.

Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ παρατείνω τὴν ἔκθεσιν τόσον λυπηρῶν ἀντικειμένων; πρὸς τί νὰ ξαίνωμεν πληγὰς, τὰς ὁποίας ἡ πολιτικὴ μεταβολὴ ἄρχισεν ἤδη νὰ συνουλώη; τὰ πολιτικὰ ἐκεῖνα λάθη, γεννήματα τῶν κακῶν συμβουλῶν, καὶ ἀνακαλούμενα μόνον εἰς τὴν μνήμην, θλίβουν βαρέως τὴν ψυχὴν ἐκάστου. Εἶναι καιρὸς νὰ σύρωμεν μεγαλοψύχως ἐπὶ τοῦ παρελθόντος τὸ εὐπρεπὲς τῆς λήθης κάλυμμα.

Περιορίζομαι μόνον νὰ προσθέσω, ὅτι τὰ παρελθόντα δυσχήματα δύνανται νὰ γένουν μαθήματα τοῦ παρόντος. Ἀναμφιβόλως ἡ τῆς δικαιοσύνης καταπάτησις ἐγέννησε τὰ πικρὰ παράπονα, καὶ τοὺς βαρεῖς γογγυσμούς τοῦ λαοῦ, οἵτινες ἀκτηγοῦσαν παντοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας· ἡ ἰσχυρογνώμων εἰς τὸ παρόνομον ἐκεῖνο σύστημα ἐπικρατή τῆς ἐσείσε τὰ θεμέλια τῆς προτέρας Κυβερνήσεως, καὶ ἐγένετο πρόδρομος τῶν ἐμφυλίων κληνισμῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν δύναται ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ὁ τόπος· μόνον ἡ μετὰ ταῦτα τῶν φρονημάτων καὶ ἡ πράξις τῶν αἰσθημάτων σώσαν καὶ συντηροῦν τὰς διοικήσεις καὶ τὰ κράτη.

Ἡ προῦσα Κυβέρνησις, Κύριοι, ἅμα ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὰς ἡνίας, δὲν ἀμέλησε κένεν τῶν δυνατῶν μέσων διὰ νὰ

Ἐπειδὴ διὰ τὰς λόγους, τὰς ὁποίας ὁ Κ. Καρύνης
ἐξέθετο εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 4 τῆς ἐνεστῆτος ἀναφορᾶς
τῆς προκειμένης ὑπόθεσις εἶναι κατεπεύχοντα
Ἐπειδὴ ὁ Κ. Σπιθακῆς εἶναι ἀπὸν, ὁ δὲ τόπος
τῆς ἀντιρρήσεως τῆς ἀγνοεῖται.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Νευπλίας νὰ γνωστο-
ποιῇ πρὸς τὸν ῥηθέντα Κ. Σπιθακῆν δι' ἀστυνομικῆς
κλήσεως, κηρύττοντος μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι δύναται ν' ἀπο-
λογηθῇ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ πα-
ρῶσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφη-
μερίδα, εἰδὲ μὴ, θέλων ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶν νό-
μων διαταττόμενα.

Ἡ παρῶσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνι-
κῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ
εἰς τὴν θύραν τῆς ἐντεῦθεν τελευταίας κατοικίας
τῆς Σπιθακῆς, ἄλλο νὰ ἐγχειριθῇ εἰς τὴν σύζυγόν
τῆς, ἄλλο νὰ κολληθῇ εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πύλην
τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἄλλο νὰ κολληθῇ εἰς τὸ
πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως, τὸ
δὲ πρωτότυπον μὲ τὴν ἐπ' αὐτῇ δήλωσιν τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν εἰς αὐτὸ ἐνδιαλαμβανομένων νὰ ἐπιστραφῇ
εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δικαστηρίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Αὐγῆστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαρ. Μηλιαῆνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 320. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Εἰρηνοδικεῖον Ἐρμεπόλεως
Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπὸ τὰς 2 Αὐγῆστου 1832
ἀγωγῆς τῶν ἀδελφῶν Ζυγομαλά, αἰτάντων νὰ ἐκ-
τεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἡ ὑπ' Ἀρ. 965 ἐνυπόθηκος οἰκία,
ὡς ὑποκαμένη εἰς Φθορὰν, τῇ ἤδη ἀπόντος Γεωρ-
γίου Βασιλείου Ἀντίφωμᾶ Χρυσῶτος των Γρ. 662 κατὰ
τὴν ἀνὰ χεῖράς των χρεωτικὴν ὁμολογίαν τῆς κατὰ
τὴν γνωμοδότησιν, τῶν ἀρχιτεκτόνων Μαστρομάρκου
Σαργιγιάνη, καὶ Γ. Γιόργα, τὸ δὲ πρῶτον τῆς ἐκκαθαρί-
σεως νὰ μένῃ εἰς παρακαταθήκην, προσκαλεῖται ὁ εἰρη-
μένος χρεώτης νὰ παρυσιαθῇ αὐτὸς ἢ δι' ἐπιτρόπου τῆς
εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημο-
σιευθῇ ἡ παρῶσα διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ
τόπῳ τῆς διαμονῆς τῆς ἐναγομένης, καὶ ἀντίγραφον

αὐτῆς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἐρμεπόλει, τῇ 8 Αὐγῆστου 1832.

Ὁ Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Π. Ζωντανός.

Ἀρ. 5903. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργῶν καὶ Ναυπλίας
Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ὁ Γιαννάκος Λαλόπυλος ἐκ Τριπέλεως,
κατηγορούμενος ὅτι ἐκλεψε τὴν 30 τοῦ παρελθόντος
Ἰαννῆς ἐνδύματα καὶ ἄλλα τινα πράγματα ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα
ἐργαστήριον τοῦ Εὐθυμίου Παπαφίλοπύλου, καὶ κρα-
τούμενος ἐπὶ ἰσχύϊ εἰς φυλακὴν ἐδραπέτευσε τὴν 12 τοῦ
παρελθόντος Ἰαννῆς, διαφυγὼν τὴν περσοχὴν τῆς ἀσυ-
νομικῆς πρατιώγης, ὅστις ὡδήγησε αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ μολονότι παρῆλθον αἱ προθεσμῖαι, αἱ ὁ-
ποῖαι ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτὸν διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ.
5830 (6715) καὶ 5859 (6745) ἐντάλμάτων
τῆς Δικαστηρίας, δὲν ἐνεφανίσθη διὰ νὰ ἀπολογηθῇ
περὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ὁ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τέτρω ἐγκληματικὸς
ἐξεταστὴς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5902 (6801) ἀναφορᾶς τε
ἐξήγησε νὰ προσκληθῇ ὁ κατηγορούμενος καὶ τρίτην φορὰν.

Διὰ ταῦτα προσκαλεῖται ὁ διαληφθεὶς δραπέτης νὰ
ἐμφανισθῇ εἰς τὸ βῆμα τοῦτο ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς
τοῦ παρὸν Γ' ἐντάλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐ-
φημερίδα, εἰδὲ μὴ, ὅλη ἡ περιουσία τοῦ θέλει μεσεγγυη-
θῇ, καὶ θέλει περσεῖν ἐνεργηθῇ πᾶν ὅ,τι ἄλλο διαλύσσει τὸ
περὶ φυγοδικῶν κεφάλαιον τῆς Ἐγκλ. Διαδικασίας.

Προσκαλεῖνται δὲ ὅλοι αἱ κατὰ τόπους Ἀρχαὶ νὰ ἐ-
παγρυπνώσι διὰ τὴν σύλληψιν τῆς περὶ τοῦ λόγου φυγο-
δικῆς, ἂν τυχὸν εἵρεθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιο-
δοσίας των.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς
Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν
θύραν τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τῆς ῥηθέντος
Λαλόπυλου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνο-
ρίας τε, καὶ ἄλλο εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πύλην τοῦ Ναυπλίου.

Χαρακτηριστικᾶ.

Ἀνάστημα μέτριον, μαλλιά καστανὰ, ὀφθαλμοὶ
καστανοὶ, στόμα μέτριον, μύτη μετρία.

Ἐν Νευπλίῳ, τὴν 8 Αὐγῆστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαρ. Μηλιαῆνης.

Ὁ Ε. Τ. Γραμ. Χρ. Σ. Ἀντωνόπουλος.

Ἐκ τῆς ἐξῆς ἀλληλογραφικῆς λαμβάνομεν ἀφορμήν ἐπαρνεσώμεν τὴν προθυμίαν τῶν Δημογεροντῶν καὶ συνδεδεμένων τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σκιάθου πρὸς βελτίωσιν τῶν δημοσίων σχολείων τῶν, καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν ἐπὶ τῇ δακτύλῳ Φιλόμαστος καὶ πεπαιδευμένος Διοικητῆς ἐκεῖνων τῶν νήσων εἰς τὸ νὰ ἐμψυχώσῃ τὰς ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τε λαὸς εἰς τὰ τοιαῦτα κοινωφελῆ συστήματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Σκοπέλου, Σκιάθου κτλ.

Ἡ Δημογεροντία Σκιάθου.

Οἱ πολῖται κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, διακαῶς ζήλον ἔχοντες εἰς σύστασιν διδακτικῶν καταστημάτων, διώρται πρὸ τριῶν χρόνων ἐπὶ τῆς νήσου διδάσκαλον Ἑλληνικὸν καὶ ἀλληλοδιδασκικόν, πληρονομένους ἀπὸ συνεισφορᾶς καὶ βοηθήματα τῶν ιδίων κατοίκων.

Μετὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν, μετ' ἀλλεπαλλήλους αἰτήσεις αὐτῶν καὶ τῶν δημογεροντιῶν τῶν πρὸς τὴν Κυβερνήτην ἐξητῆντο συνδεδεμένην καὶ ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν εἶδον παρὰ τῆς προλαβάνης Κυβερνήσεως ἔτε καὶ μέχρι λόγου βρῆθαι. Ἐξήγησαν παρ' αὐτῆς ἐχάτως καὶ τὰ ὅσα χρήματα ἐπὶ λόγῳ δανείσας ἔλαβεν ἡ μνηθεῖσα Κυβέρνησις διὰ τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτροπῆς τῆς, μετ' ἔγγραφον ὑπόχρεσιν νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κοινόν, Γρ. χιλιάδας ἑκτὼ τεχνικὰ, καὶ νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸτο ἔμειναν ἠδικημένοι, ὥστε ἡ ἀδικία αὕτη καὶ ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπομένως αἱ περιστάσεις ἔφερον τὴν διάλυσιν τῶν σχολείων, καὶ ἡ δυστυχὴς νεολαία ἔμεινε καὶ εὐρίσκεται μέχρι τῆς σήμερον τρεφόμενη διδασκάλων.

Ἀλλὰ μόλα ταῦτα οἱ πολῖται ἔτοιμοι τὸν αὐτὸν ἀπαραιμώτως ζήλον ἔχοντες, πεπεισμένοι καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἀπεβράσιον καὶ ἡδὴ ἀντίξεν αὐτὰ τὰ διδακτικὰ καταστήματα, καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων ἔδωκαν νὰ συναχθῇ ἐπὶ τῆς παρούσης πύρος ἐκ τῶν προϊόντων τῶν Φοίν. 600· ἔτος θέλει διαμένει, καὶ μάλιστα θέλει αὐξηθῇ, καὶ δίδεται κατ' ἔτος. Ἐκτὸς τούτων, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς νήσου μας πέντε ἑκατὰ καταστήματα ἐδίδον ἀναλόγως ἐκ τῆς περισσεύμας, τοῦ ἐτέρους πεντακοσίου Φοίν., παρακαλῶμεν τὴν Διοίκησιν τῆς τμήματός μας νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ νὰ διαταχθῶσιν οἱ ἡγούμενοί των, ὅθεν ἀνήκει, νὰ τὰ δίδον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπροφασίτως, ἐπειδὴ, ὡς προείπομεν, αὕτη ἡ δόσις εἶναι πολλὸν μέρος τῆς περισσεύματος,

καὶ ἐκτὸς τούτου δὲν τὰ δίδον παρὰ εἰς τὰς οὐκ ἐγγόνας τῶν ἀφιερωτῶν, προκιστάντων, συστητῶν καὶ καθ' ἡμέραν βληθέντων αὐτὰ ταῦτα τὰ μοναστήρια.

Προσθεὶ οἱ κάτοικοι εὐρίσκονται εἰς σκέψιν καὶ ἀπόφασιν νὰ ἐφεύρῃ καὶ ἄλλον πόρον ἐκ τῶν ιδίων ἀπολαύσεων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κτήσιν τῶν ἀναγκαίων βιβλίων καὶ ἄλλων τοιούτων, περὶ τῶν ὁποῖον θέλομεν ἀναφέρει πρὸς ταύτην τὴν Διοίκησιν λεπτομερέτερον ἐπομένως διὰ καταλόγου.

Ἦδη δὲ παρακαλεῖται ἡ Διοίκισις νὰ προσκαλέσῃ ἐπισήμως τὸν εἰς Πόρον εὐρισκόμενον πατριώτην μας διδάσκαλον Ἑλληνικὸν Κύριον Δανιὴλ Ἐπιφανιάδην, ἄνδρα πατριωτικώτατον, ἐνάρετον καὶ ἐπιθυμητὸν εἰς ἔλθῃ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐλθῇ ὅσοι τάχιστα νὰ ἀρχίσῃ εὐθὺς τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, τὸν ὁποῖον ἐκ τῶν ἀνωτέρω πόρων θέλομεν πληρῶσαι.

Δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι ὁ Σ. Διοικητὴς μας, Φίλος τῆς παιδείας καὶ τῶν Φάτων, θέλει ἀναφέρει πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ ὅπως ἀνήκει, τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς συστάσεως καὶ συνδεδεμῆς τῶν σχολείων μας, καὶ ἐσόμεθα εὐγνωμονῶντες διὰ τῆς.

Ἐν Σκιάθῳ, τῇ 25 Ἰουλίου 1832.

Οἱ δημογέροντες Ν. Παρπέτας, Α. Μπονάκης, Α. Μαγιώτης.

Ἀρ. 339. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητὴς Σκοπέλου κτλ.

Πρὸς τὴν Δημογεροντίαν Σκιάθου.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 8 ἀναφορά σας. Ἡ Διοίκισις, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 332 ἐκδράστῃ πρὸς τὸ κοινόν σας τὴν εὐάρεστον διάθεσιν τῆς διὰ τὴν πρὸς τὰ καλὰ ῥοπήν τε καὶ ἀμύλην, δὲν παρατρέχει τὴν εὐκαρίαν νὰ προσφέρει καὶ πρὸς ὑμᾶς τὰς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους, ὡς τὰς αἰτίους καὶ τὰ κινῶντα τὰ ἱερὰ τέτα σκοπεῖ. Ἡ Διοίκισις δὲν δύναται εἰμὴ ν' ἀπεδώσῃ τὸ κατόρθωμα τούτο εἰς τὸν ἐξαίρετον ὑμῶν πρὸς τὰ καλὰ τῆς πατρίδος σας ζήλον, καὶ διὰ τούτου ἡ αὐτὴ λαμβάνει ἡδὴ ἀφορμὴν ἱκανὴν νὰ σας θεωρήσῃ ὡς ἐξέχοντας ὅλων τῶν δημογεροντῶν τῆς τμήματος, διότι ἀλλὰ καὶ, ἐν ᾧ ἀπαντᾷ ἡ Διοίκισις πολλάκις δυσκολίας διὰ τὴν κατέργασιν παρομοίων κοινωφελῶν ἔργων, εἰς ὑμᾶς ὅχι μόνον δυσκολία δὲν ὑπῆρξεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν νὰ φθάσῃ αἱ προτροπαὶ καὶ ἡ ἐνεργεια τῆς Διοικήσεως, σας εἶδεν ἐνεργῆ καὶ ἐκτελεστὰς αὐτοβουλήτας τῶν καλῶν εἶδε. Λοιπὸν, ἐπαναλέγω, πολλῶν ἐπαίνων ἀξίει ἐκ τῶν ἔργων σας.

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

θελω ὡς τοῖς τοῖς παρὰ τῆς ἀμέσως
εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θέλω ἐπιβάλλει εἰς τὴν ἰδίαν τὸ
ἐργάζεσθαι, καὶ θέλω ζητήσαι διατάγας παρ' αὐτῆς, διὰ
τὰς πληρώσω τὰς αἰτήσεις σας κατόπιν θέλω φρον-
τίσαι καὶ διὰ τὴν πρὸς σκλήσιν τῶ συμπατριωτῶν σας
διδασκαλίαν.

Ἐν Σκοπέλῳ, τῇ 2 Αὐγέστῃ 1832.

Ὁ Διοικητὴς Χρ. Περγάμης.

Ἀρ. 332. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητὴς Σκοπέλου κτλ.

Πρὸς τὰς κατοίκους τῆς νήσου Σκιάθου.

Ἀπὸ ἀναφορὰν τῆς δημογεροντίας ὑμῶν ὑπ' Ἀρ. 8
πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις τὸν ἀξιόπαμον ζῆλόν σας
διὰ τὴν σύστασιν διδασκτικῶν καταστημάτων, καὶ
τὴν δι' αὐτῶν ἐπανάκλησιν τῶν Μισθῶν, τῆς ὁποίας
ἐπακολούθημα ἡ ἠθικὴ τῶν τέκνων σας διαμόρφωσις,
φρόνημα καὶ ἔργον ὄντως Ἑλληνικόν, ἀξίον τῆς εὐ-
γενῆς καταγωγῆς τῶν ἀναγκαινόμενων ἀπογόνων τῶ
παλαιῶ ἐνδόξῳ Ἑλλήνι, καὶ τοσούτον ἀξίον λόγων
καὶ ἐπαίνων, ὅσον ὀρεγόμενοι ὑμεῖς καὶ ποιῶντες τὰ
καλὰ αὐθόρμητοι δὲν ἐλάχετε τῆς εὐτυχίας τῶν
τέκνων σας, διὰ τὴν παρελήθσαν ὑπεζύγιον κατὰστα-
σιν τῶ ἔθνους, ὥστε νὰ διδαχθῆτε τὰ καλὰ τῷτο
λοιπὸν εἶναι ἐκείνο, τὸ ἐποιοῦν καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλ-
λῆνων σὰς παρασάψει ζηλωτῆς, καὶ εἰς τὴν Κυβέρ-
νησιν ἀγαπητῆς, καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον εὐκλεεῖς καὶ
θαυμαστῆς τῷτο προξενεῖ καὶ εἰς ἐμὲ ἀγαλλίασιν
καὶ τέρψιν, ἐν ᾧ αἰσθάνομαι ὅτι εἰμὶ ἐπὶ κεφαλῆς
τοῖς τοῖς συνετῶ λαῶ, καὶ καθίσταμαι διενεργὸς τῶν
καλῶν φρονημάτων καὶ εὐκλεῶν σκοπῶν τῶ. Θέλω
λοιπὸν σὰς συντρέξει, φίλοι Σκιαθῖται, μὲ ὅλην τὴν
προθυμίαν καὶ εὐχαρίστησιν εἰς ἀπάρτισιν τῶ σκοπῶ
σας περὶ χολείων. Θέλω εὐκολύνει τὰ μέσα τῶν
πόρων, ὅσα οἱ δημογέροντες μ' ἀναφέρουν. Θέλω προ-
σκαλέσει ἀμέσως ἱκανὸς διδασκαλῆς, καὶ βαθμὸν
θέλω φροντίσει καὶ διὰ τὴν ἐφοδίασιν τῶν κατα-
στημάτων μὲ τ' ἀναγκαῖα βιβλία, ἀφ' ἧ προὔπαρξεν τὰ
χρηματικά μέσα διὰ τῆς ἐμῆς καὶ ὑμῶν προσπαθείας.
πρὸ πάντων δὲ ἀμέσως θέλω ἡδὴ παραστήσει ζυγρο-
τάτα τὸ καλὸν τῷτο ἐπιχείρημά σας εἰς τὴν Κυβέρ-
νησιν, διὰ νὰ λάβω καὶ παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκίτας δια-
τάγας πρὸς ἐπαύξησιν καὶ ἐξικάνωσιν τῶν πόρων.

Ἐν Σκοπέλῳ, τῇ 2 Αὐγέστῃ 1832.

Ὁ Διοικητὴς Χρ. Περγάμης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1545. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Α. Παρῆσκος παρῆσάσαι ἀγωγὴν
εἰς τὸ Δικαστήριον τῷτο τὴν 30 τῶ ἡδὴ παύσαντος
Ἰουλίου κατὰ τῶν συναιτέρων αὐτῶ Κ. Β. Τζεμπέρη
Ἰθακησίῳ καὶ Ρ. Ζάμπη Ζαγορείῳ, συνωδευμένην
μὲ δύο ἐγγράφα, ἀπαιτεῖ νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἔτι
εἰς τὴν πληρωμὴν

1 Τῶν Γροσίων ἐξ χιλιάδων ἐνεακοσίων ἐξήντα
ἐννέα καὶ Λεπτῶν τριῶν Ἀρ. 6,969.3 μετὰ τῶ ἐπο-
μένῳ τόκῳ αὐτῶν, ἅτινα πληρώνονται σήμερον παρὰ
τῶ ἐνάγοντος πρὸς τὸν Κ. Μ. Μαργαρίτη, δυνάμει
τῆς ὑπ' Ἀρ. 14 ὀριστικῆς ἀποφάσεως τῶ κατὰ τὸ
Αἰγῶν Ἐκκλητῆ, καταδικαζέσθης ἀλληλεγγύως καὶ
τῶ τρεῖς συναιτέρους τέτῳ.

2 Τῶν δικαστικῶν καὶ ἀναφορογραφικῶν ἐξόδων
ὡς καὶ τῶν ζημιῶν τῶ ἐνάγοντος, ἅτινα ἡθέλεν ὑπο-
φέρει μέχρι τέλους τῆς παρῆσθης δίκης καὶ

3 Τῶν ἀναλόγων δικαστικῶν καὶ ἀναφορογραφι-
κῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν τῶ, τὰ ὅποια ἡθέλε δόκι-
μάσει ὡς ἐκ τῆς κατ' αὐτῶ ἀγωγῆς τῶ ἐξηθέντος συν-
δανεισῶ των Μ. Μαργαρίτη.

Ἐπειδὴ ὁ εἰς τῶν ἐναγμένων τέτῳ Β. Τζεμπέρη-
ρος, ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν πρὸ καιρῶ, διαμένει ἡδὴ
εἰς Κυθωνίας τῆς Ἀσίας, κατὰ τὸν ἐνάγοντα.

Προσκαλεῖται ἡ ἀστυνομία Σκοπέλου νὰ διακη-
ρύξῃ μετὰ φωνῶν δι' Ἀστυνομικῶ ὑπηρετῶ κατὰ τὴν
πόλιν τῆς αὐτῆς νήσου, ὅτι ὁ διακηφθεὶς Β. Τζε-
μπέρης ὀφείλει ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ'
ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθν.
Ἐφημερίδα ἄλλως, θέλων ἐνεργηθῇ ὅτα ὁ νόμος
διατάττει.

Ἀντίγραφον τῶ παρόντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν
θύρην τῶ Δικαστηρίου τῷτο, ἕτερον νὰ κινησθῇ εἰς
τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα ἀνεψιὸν τῶ ἀπόντος Κ. Γε-
ωργίου Τζεμπέρην, καὶ ἄλλο νὰ καταχωρηθῇ εἰς
τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 1 Αὐγέστῃ 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ἡλιάδης.

Ὁ τίπον ἐπέχων τῶ Γραμ. Δ. Ζαννελάκης.

Αρ. 8. 27 Αύγουστου 1832.

ΕΤΟΣ Α.
ΣΑΒΒΑΤΩΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια, Φοίνικες 36.
Εξαμηνιαία. . . 18.
Τριμηνιαία. . . 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐκθεσίς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Κύριοι,
Μετὰ τὸν βαρὺν κλυδωνισμόν, ὅστις ἐφοβέριζε γενικὸν
καύχινον τῶν δημοσίων καὶ προσωπικῶν ἐλευθεριῶν, τὰς
ὁποίας μὲ τόσας θυσίας καὶ πολὺτιμα αἵματα ἡγόρασεν ἀκρι-
βᾶ ἡ Πατρίς, ἕκαστος αἰσθάνεται τὴν γλυκεῖαν εὐχαρίστη-
σιν, βλέπων ἀνορθομένην πάλιν τὴν ἀντιπροσωπίαν τοῦ ἔ-
θνους μὲ συμπτώματα ὑποσχόμενα τὴν παντοτεινὴν αὐτῆς
διάρκειαν. Καθεὶς εὐχεται ἀναμφιδόλως ἀπὸ βάθους καρδί-
ας, ὥστε ἡ φρόνησις, ἥτις μόνη διατάσσει προβλεπτικῶς
τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ ἡ τάξις, ἡ ὁποία τὰ στερεώνει
εἰς θάσεις ἀσφαλεῖς, νὰ συνοδεύσουν τὰ θέματα τῶν πληρε-
ξουσίων εἰς τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἔργα, ἀπὸ τὰ ὁποία τὸ ἔθ-
νος προσδοκᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τύχης, τὴν ὁποίαν πο-
λυειδεῖς καὶ πολυπαθεῖς ἀγῶνες τοῦ ἔδωσαν δικαίωμα νὰ
ἐλπίζῃ ἀλανθᾶστως.

Ἄλλ' ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖ ἡ ἐκ τούτου προερχομένη
χαρὰ, δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν αἰ-
σθάνομαι δι' ὅσα ἡ ἰδίᾳ μου ὑπηρεσία μὲ ὑποχρεώνει νὰ ἐκθέ-
σω πρὸς τὴν Συνέλευσιν. Ἡ κατάστασις τῆς δικαστικῆς τά-
ξεως δὲν πληροῖ θέβαι οὔτε τὰς εὐχάς, οὔτε τὰς ἐλπίδας,
τὰς ὁποίας ἡ τακτικὴ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης ὑπέσχετο
θέβαι εἰς τὸ ἔθνος· ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὰ αἴτια, δὲν
ἀγαποῦσα νὰ ᾔμαι διερχομένης τῆς ἀξιολυπῆτος ταύτης κατα-
στάσεως.

Ἄλλ' ἐπεὶ δὲ ἡ ἐκθεσίς τῶν παρελθόντων δύναται νὰ μᾶς
χειραγωγήσῃ εἰς διόρθωσιν τοῦ πρὸντος, ἀναδέχομαι προ-
θύμως τὸ ἔργον. Πληρὼν μάλιστα ἐκ περισσεύματος τὴν
ἤδη ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς Συνελεύσεως, ἀναβαίνω εἰς
τὰς πρώτας ἀρχάς, ὅθεν ὁρμώμενοι, καὶ ἐν ταύτῳ συμβου-
λευόμενοι τὰ κατὰ καιροὺς ἀποτελέσματα, δυνάμεθα, νομί-
ζω, νὰ ἐπιτύχωμεν ἀσφαλέστερα τὴν ἀναγκαίαν βελτίωσιν.

Πρώτη θάσις ἐκάστης κοινωνίας εἶναι, Κύριοι, ἡ πιστὴ
τῆς δικαιοσύνης φύλαξις· ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι δι' αὐτῆς
ὀργανίζονται καὶ στερεώνονται, δι' αὐτῆς ἀνθούσι τὰ κράτη·
ἡ δικαιοσύνη ἐσωτερικῶς μὲν εἶναι ἀσφαλέστατος ἐγγυητής
τῆς τιμῆς καὶ τῆς καταστάσεως τῶν πολιτῶν, καὶ κοινὸς δε-
σμός τῶν οικογενειῶν, ἐξωτερικῶς δὲ φέρει τὴν δόξαν καὶ
τὴν ἰσχύιν τῶν ἐπικρατειῶν.

Πολλοὶ παρετήρησαν εὐλόγως, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν ληστῶν
ἡ ἀνάγκη συντροφία οὔτε ὑπαρξίν λαμβάνει, οὔτε συντηρεῖται
ἢ ἀπ' ἑνα πνεῦμα δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ κακοῦργοι
φύλατταν πρὸς ἀλλήλους. Ποῖος μὴ λαμβάνων ἀνάλογον
ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ κράτους, καὶ τῆς ληστρικῆς ἀπολαύσεως,

δὲν ἤθελε στρέφει τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ πλεονέκτου συντρόφου
τοῦ μὲ λύσαν ἀγριωτέρην ἀπ' ὅσῃν ἔδειξεν ἐναντίον τῶν ἀ-
θῶων θυμάτων τῆς ληστείας; ὅταν λοιπὸν αἱ τῶν κακοῦρ-
γων ἐταιρεῖαι ἔχουν χρεῖαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τὴν ἰδίαν
τῶν συντήρησιν, τί μένει πλέον, ἢ φρονήσωμεν διὰ τὰς
ἐπικρατείας;

Ἄν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν ἐδυνήθη νὰ προβλέψῃ ἐξ
αὐτῶν τῶν προσιμίων τῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης τακτικὴν
καὶ σύμφωνον μὲ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους, αἱ αἰτίαι
ἦτον τόσον εὐλογοί, ὅσον ἰσχυραὶ ἢ μᾶλλον ἀκαταμάχητοι.
Βαρὺς καὶ ἐξολοθρευτικὸς ἀγὼν πολλῶν ἐτῶν ἐξ ἑνὸς μὲν μέ-
ρους ἔστυρεν εἰς ἑαυτὸν μόνον ὅλην τὴν προσοχὴν τῶν τότε
ἀρχῶν, ἐξ ἄλλου δὲ μεταβαλὼν ὅλον σχεδὸν τὸν τόπον εἰς
θέατρον πολέμου, κατήντησε τὸ ἔργον ἀκατόρθωτον.

Ποία πόλις μείνασα ὀρθή, ποία χώρα διατηρηθεῖσα ἀπυρ-
πόλητος, ἐσυγχωροῦσε νὰ ἐδρεύσῃ ἐν αὐτῇ Δικαστήριον; ποία
ἐπαρχία ἀφέθη ἀλεηλάτητος, ἢ τοῦλάχιστον εἶδεν ὀλίγου
καὶν καιροῦ ἡσυχίαν, ὥστε νὰ δώσῃ προσωρινῶς προσοχὴν εἰς
ἔργα εἰρήνης; οἱ ἄνθρωποι ζῶντες ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατο-
πέδων, ἢ κρυπτόμενοι εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια, δὲν
ἐφρόντιζαν εἰμὴ πῶς ν' ἀποκρούσουν τὸν ἐχθρόν.

Τέλος πάντων τὰ κοινὰ συναλλάγματα ἢ εἶχαν παύσει
παντάπασις, ἢ ἦτον σπανιώτατα· τὸ ἐμπόριον, τέκνον τῆς
εἰρήνης, εἶχε νεκρωθῆ· οὔτε ἐκεῖνα, οὔτε τοῦτο ἐπεκαλοῦντο
τὴν συνδρομὴν τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης.

Ἀλλὰ μόλις ὁ σιδηρὸς βραχίον τοῦ Ἄρειος ἔπαυσεν ἀπὸ
τοῦ νὰ μασιζῇ τὸν τόπον, καὶ ἡ σύστασις τῶν τακτικῶν δι-
καστηρίων ἔγεινεν ἀντικείμενον σπουδαῖον τῶν ἀρχῶν, ὅσας
ὁ νόμος ἐκαλοῦσεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο· ὁ πρῶτος ὁργανισμὸς
αὐτῶν, σχεδιασθεὶς παρὰ τοῦ Πανελληνίου, ἐπλήρωσε τὰς
εὐχάς τοῦ ἔθνους.

Ὅσον πρόχειρος καὶ ἂν ᾖ ἡ πρώτη ἐκείνη ἀπόπειρα,
εἶχεν ὁμως συμβουλευθῇ προβλεπτικῶς τὰς δύο κυρίας πηγάς,
συγκεράσασα φρονίμως τὰ φῶτα καὶ τὰς διδασκαλίας, ὅσας
ἡ ἐπισήμη τοῦ δικαίου χορηγεῖ ἀφθόνως, μὲ τὰς χρεῖας καὶ
τὰς ἐξελίξεις τοῦ τόπου, ὅπου τὴν ἐφαρμόζεν.

Διὰ τοῦτο δὲν παρέκρουσε τὰς προσδοκίας οὔτε τῶν κυ-
βερνήτων, οὔτε τῶν κυβερνωμένων. Τὰ Δικαστήρια ἐπροχω-
ροῦσαν τακτικῶς, εὐχαριστοῦντα τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην·
οἱ δικαζόμενοι, ἀποδεχόμενοι τὰς ἀποφάσεις τῶν, δὲν ἄφη-
σαν ν' ἀκουσθῇ γογγυσμὸς ἢ παράπονον ἐναντίον τῶν.

Ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ πάντα προώδουν κατὰ εὐχὴν, ἀσύνετος
σύμβουλος, καταχρασθὲν τὴν πίστιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς
ἐπικρατείας, παρέσυραν τὴν ἐξουσίαν εἰς πράγματα ἐναντία
καὶ τῶν ἰδίων τῆς συμφερόντων καὶ τῶν παρὰ τοῦ νόμου κα-
νονισμένων ὁρῶν. Ἐν ᾧ ἡ ἐν Ἄργει Συνέλευσις δὲν ἐσυγχώρησεν
εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν εἰμὴ ψιλὰς τραπεζολογίας, νέας ὁρ-

1812. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
κατὰ τὴν Ὑδραν καὶ Πέλοας Πρωτόκλητον
Δικαστήριον.

Ὅς ἐκτέλεσιν τὰ ἀ ἄρθρα τῆς ὑπ' Ἀρ. 1721
πρὸς τὰ τῆς 3 τῆς Φεβρουαρίου 1832, κατὰ τὴν
δικαστὴν τὰ 28 ἄρθρα τῆς ὑπ' Ἀρ. 63 ψηφίσματος
τῆς 1 Φεβρουαρίου 1830 (περὶ τῶν διαθηκῶν) ἀφίνει
τὸ πρὸν Γ' πρόγραμμα, μετὰ τὸ ὅποιον καλεῖ τὴν
Κυριακὴν Ι. Δραγμάνη κάτοικον εἰς Μιτυλήνην,
καὶ τὴν Μαγδαλινὴν Ι. Μοϊάρδου σύζυγον τῆς Τρυφάνης
δὲ Μενδύλη κάτοικον εἰς Μάλταν (Μελίτην), τὴν
μὲν πρώτην ὡς ληγατάριον, τὴν δὲ δευτέραν ὡς θυ-
γατέρα καὶ συγκληρονόμον μετὰ τῆς Κυριακῆς
συζύγου αὐτῆς ἐκ δευτέρου γάμου, ὀνομασθείσας εἰς τὴν
προφορικὴν διαθήκην καὶ τελευταίαν θέλησιν τῆς Κ.
Ἰω. Μοϊάρδου, προξένου τῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας
καὶ Σαρδηνίας εἰς Μιτυλήνην, ὅς τις ἐτελεύτησε μετὰ τὴν
διαθήκην γενομένην ἐνταῦθα εἰς Πέλοας τὴν πρώτην
τῆς αὐτῆς μηνός, καθὼς καλεῖ καὶ ἄλλες τῆς αὐτῆς ἀγνώ-
στου συγγενεῖς ἔχοντας δικαίωμα ἀδιαθέτως ἐπὶ τῆς
κληρονομίας τῆς εἰρημένης ποτὲ Ἰω. Μοϊάρδου, καὶ ἐμφα-
νισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου ἐνώπιον
τῆς Δικαστηρίου τέττε ἐντος τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν,
μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατωτέρω διορισθείσης προ-
θεσμίας τῶν 20 ἡμερῶν, ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
παρόντος, ἢ διὰ τὰ παρευρεθῶσιν, ἂν ἀγαπῶν, εἰς
τὴν ἐξέτασιν τῶν πέντε μαρτύρων αὐτῆς τῆς προφο-
ρικῆς διαθήκης Κ. Γ. Ἰω. Ζαγκοπέλου ἐτῶν 50, ἐ-
παγγέλματος ἱερέως, ἐκ τῆς νήσου ταύτης, Μαριῆ
Δ. Παναῆ ἐτῶν 60, ἐπαγγέλματος ναύτης, ἐκ Κε-
φαλληνίας, Παντελῆ Ι. Λεμπέτη ἐτῶν 40, ἐπαγ-
γέλματος πλοίαρχου, ἐκ τῆς νήσου ταύτης, Δημητρίου
Κ. Κωνσταντινίδου ἐτῶν 30, ἐπαγγέλματος ἔμπορος,
ἐκ Κεφαλληνίας, καὶ τῶν δύο ἰατρῶν Κ. Α. Κατρυφύ-
λακος, καὶ Α'. Ζυγομαλά, ὅλων τότε κατοικούντων ἐν-
ταῦθα εἰς Πέλοας, ἢ ὅποια ἐξέτασις, θέλει λάβει
χώραν τὴν πρώτην καὶ μὴ ἐρεχάτιμον ἡμέραν, καὶ τὴν
δεκάτην ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας παρὰ τῆς Δικαστη-
ρίου τέττε, ἀφ' ἧς παρέλθουν αἱ ἐρηθεῖσαι προθεσμίαι,
πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 39 τοῦ δικληφθέντος ψη-
φίσματος, ἢ διὰ τὰ παρευσιάσωσιν ἐκείνας τὰς ἐναν-
τιότητας, τὰς ὅποιας θέλουν καὶ κέμωσι κατὰ τῆς
εἰρημένης προφορικῆς διαθήκης καὶ τῆς ἐκτελεσεώς της,
καθὼς καὶ τὰ διισχυρισθῶσιν τὴν νομιμότητά της κατὰ
τὸ ἀμοιβεῖον αὐτῶν συμφέρον.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῶν παρόντος προγράμματος
τοῖς παραχωρεῖ 20 ἡμερῶν προθεσμίαν ἐκτὸς τῆς ἄ-
νω ἐρηθείας τῶν ἀκολούθων 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς πα-
ρέλθῃ ἡ διαληφθεῖσα προθεσμία, καὶ οἱ κεκλημένοι ἐμ-
φανισθῶσιν ἢ μὴ, τότε θέλει προχωρήσει εἰς ταύτην
τὴν ἐξέτασιν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς
νομιμότητος τῆς περὶ ἧς λόγος προφορικῆς Δια-
θήκης κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τῆς Πολιτικῆς Διαδικα-
σίας.

Ἐν Πέλοας, τῇ 3 Αὐγύστου 1832.

Ὁ πρὸς. Πρόεδρος Δ. Πάλλμας.
Ὁ Γραμματεὺς Σ. Σ. Βαχάμης.

Ἀρ. 5898. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργους καὶ Ναυπλίας
Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ν. Καρώρης ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ
Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κ. Γ. Σπιθάκη,
χρονολογημένην τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, διὰ
τῆς ὁποίας ἐξαίτεται,

1 Νὰ ἀποφασισθῇ ἡ πρὸς αὐτὸν πληρωμὴ
Φοιν. 3,048 χρεωστούμενων παρὰ τοῦ Σπιθάκη
δυνάμει τῆς ἀπὸ τῆς 18 Ἰουνίου 1831 ὁμολογίας
τῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ λήξαν-
τος Ἰουλίου μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρωμῆς.

2 Νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἡ πρῶν ὑπ'
Ἀρ. 58, νῦν δὲ 636 οἰκία τοῦ Σπιθάκη, δεδομένη
εἰς ὑποθήκην διὰ τὰς ἀνωτέρω ὁμολογίας, καὶ νὰ
ἀποσβεσθῇ τὸ προκείμενον δάνειον ἀπὸ τὸ πόρισμα
τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς οἰκίας.

3 Νὰ καταδικασθῇ ὁ Σπιθάκης εἰς τὰ ἐξόδα
τῆς ἐξ αἰτίας τῶν ἐλλείψεων τῆς Σπιθάκη διαμονῆς καὶ
ἡμεραργίας τῆς Κ. Καρώρης ἐν Ναυπλίῳ, λογιζόμενα
κατὰ τὸ εἰκὸς ἀπὸ τῆς ἀ τῆς παρελθόντος Ἰουλίου
μέχρι τῆς ἀποπληρώσεως τῶν δανείων, μένοντος τῆς
δικαιώματος εἰς τὸν ἴδιον διὰ τὴν ἀπαίτησιν καὶ πάσης
ἄλλης προκυπτέσης ἐκ τέττε ζημίας.

4 Νὰ καταδικασθῇ ὡσαύτως εἰς τὰ δικαστικά
ἐξόδα.

5 Νὰ μὴ λάβωσι χώραν εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς προ-
κειμένης δανείας ἀ παρὰ Ἰῶν ἐμπόρων μηχανευόμενα ἐν
τῇ ἀγορᾷ ἀκανόνιστοι αὐξήσεις τῶν τιμῶν τῶν νομισμά-
των, μὴ συμβιβάζονται μετὰ τὸν σαφερὸν τῆς Φοιν. ὅρον.